

sige, at jeg sådan set heller ikke oplever noget folkekrav om, at vi skal have en ny struktur, eller at vi skal have en strukturkommission eller velfærdskommission; det tror jeg nok er nogenlunde det samme.

Men der er ét spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl bliver nødt til at svare *helt* klart på, og det er spørgsmålet: Hvem tegner Dansk Folkeparti? Hvem er det, vi skal stole på med hensyn til udtalelser, når det gælder EU i Dansk Folkeparti? Er det hr. Kristian Thulesen Dahl, som tegner butikken, eller er det partiformand fru Pia Kjærsgaard, der tegner butikken? Det må vi kunne få et fuldstændig klart og utvetydigt svar på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan godt fornemme, at der er sådan lidt ærgrelse over, at jeg overhovedet i mit ordførerindlæg netop tog mig af den her problematik:

Hvad, hvis vi stemmer nej? For jeg kan godt høre, at der har været sådan en parathed om, at nu kommer han nok ikke særlig meget ind på det, han forsøger nok at undgå det, og så kan vi gå på ham og sige: Ha, nu vil han ikke stå ved det, fru Pia Kjærsgaard har sagt osv.

Det var jo lige præcis det modsatte, jeg gjorde, nemlig i mit ordførerindlæg at redegøre for situationen, hvis vi står alene med et nej. Det tror jeg ikke bliver scenariet, jeg tror, at der vil være flere lande, der siger nej til forfatningen, det tror jeg rent faktisk, men hvis vi er alene og 24 lande, siger: Vi *vil* forfatningen, vi *vil* have den der forfatning for en EU-statsdannelse, så siger vi, at så mener vi ikke, vi rent politisk skal stå og sige: Jamen det må I ikke. Så skal der jo forhandles. Vi er jo medlem af EU, og vi er jo også medlem, efter at vi så har stemt nej. De andre lande kan jo ikke lave en forfatning, uden at vi siger ja.

Det er det, jeg spørger hr. Henrik Dam Kristensen og de øvrige socialdemokrater om: Respekterer man ikke, at det nuværende traktatgrundlag klart siger, at der skal være enighed, hvis man vil lave det om? For det, jeg hører, er, at man siger, at det respekterer de andre ikke, og så bliver vi sådan nærmest smidt ud; det var også det billede, statsministeren kom til at bruge efter vores årsmøde, at så bliver vi nærmest smidt ud af EU. Det er jo ikke sagen; det kan de jo ikke, medmindre man siger, at vi ikke er medlem af en demokratisk forening, og det er ikke

det synspunkt, der har været lagt frem fra bl.a. Socialdemokratiet her i dag.

Jeg må så sige til hr. Niels Helveg Petersen og jo i virkeligheden også hr. Claus Larsen-Jensen, som fortæller, at ti lande har stemt ja til medlemskab, at jeg også tidligere forsøgte at få nogle til at forholde sig til den kendsgerning, at man stemmer ja til medlemskab, men så stemmer man faktisk derefter nej til at give EU mere magt. Altså man siger: Vi må nok hellere være med, vi kan nok ikke stå helt udenfor, men når vi er inde, så er der faktisk en tendens til, at når befolkningen får lov til at blive spurgt, så siger man nej tak til at levere mere magt til Bruxelles.

Præcis de folkeafstemninger, som ikke bliver nævnt, er udtryk for det: Svenskerne for nylig med nej til euroen, Danmark, der stemte nej til euroen og stemte nej til Maastrichttraktaten, irerne, der stemte nej til Nicetraktaten, franskmændene, der var så tæt på, ja de blev vel reddet af de oversøiske stemmer eller noget i stil med det, ellers så var det blevet et nej til Maastrichttraktaten også dér. Det er jo det billede, vi kan se, og det er jo det billede, som ikke kommer til udtryk, når man alene forholder sig til de lande, der er blevet spurgt, om de vil være medlemmer eller de ikke vil være medlemmer, men ikke til den forandring, der så ligger efterfølgende, hvor man overfører mere magt.

Jeg vil tillade mig at vende tilbage til hr. Jens Rohde, der også havde et spørgsmål, som jeg ikke nåede at svare på i denne her runde.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Også jeg faldt som hr. Henrik Dam Kristensen over hr. Thulesen Dahls fortælling om, at på Dansk Folkepartis landsmøder var det ikke et folkekrav, at der kom en ny EU-forfatning.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra hr. Thulesen Dahl: Bekymringer om, at EU kan være lidt svær at gennemskue, at der er mange regler, at det er uklart, hvordan beslutninger tages, at der kan være manglende gennemsækelighed, måske endda manglende åbenhed, er det ikke nogle bekymringer, som hr. Thulesen Dahl har hørt, og er det ikke netop politikeres opgave nogle gange at omformulere de bekymringer, som folk har, til nogle løsninger?

Jeg ser egentlig ikke, at forfatningstraktaten, ikke forfatningen, men forfatningstraktaten, er stort andet end et løsningsforslag til, hvordan vi fremtidsorienterer det, får opdateret, får effekti-